

de Oplysninger, der er af Betydning i denne Forbindelse, vil jeg haabe, at det Tilsagn, Venstrepartiets Ordfører gav i Fjor, vil blive opretholdt i Aar.

Jeg skal dermed anbefale dette Lovforslag til Tingets Velvillie.

Finansministeren (N. Neergaard):

Som jeg gentagne Gange udtalte under Forhandlingerne om de midlertidige Skattelove i Vinter, er det Regeringens Hensigt ved Begyndelsen af den kommende Rigsdagssamling, altsaa forhaabentlig i Oktober Maaned, at forelægge Forslag til en Revision af de største og vigtigste af vore Skattelove, deriblandt ogsaa Formue- og Indkomstskattelovene og Loven om Ejendomsskyld. Det vil altsaa sige, at de Spørgsmaal, som er tagne op her i de privat indbragte Lovforslag, Spørgsmaalet om Beskatning af Jord og Spørgsmaalet om Fradrag ved Ydelse af Formue- og Indkomstskat, vil komme under Overvejelse ved den almindelige Skattereform, og det vil derfor neppe volde de ærede Forslagsstillere nogen særlig Forbavselse, naar jeg siger dem, at jeg ikke ser mig i Stand til at deltage i Forhandlingen om de privat indbragte Lovforslag. Der vil for Regeringen være Anledning til at drøfte disse Ting i den Sammenhæng, hvori de hører hjemme, i Sammenhæng med hele den almindelige Skattereform, som forestaar til Efteraaret. Den Gang vi vedtog de midlertidige Skattelove, ordnede vi os med Hensyn til vore Skatter i Perioden indtil den 31. Marts 1922, og nu at foretage Ændringer som disse uden Sammenhæng med en almindelig Reform af Skattevæsenet kan jeg ikke anse for tilraadeligt.

Regeringen vil altsaa ikke kunne modtage de fremsatte Forslag og kan ikke yderligere deltage i Forhandlingen derom.

Pinholt: Efter de Udtalelser, der nu blev fremsat af den højtærede Finansminister, vil der ikke være nogen som helst Anledning for mig til at optage en Realitetsforhandling om dette Lovforslag. Allerede paa et tidligt Tidspunkt blev Ministeren her i Tinget spurgt om, hvorvidt han vilde fremsætte saadanne Forslag i Aar, og der blev da svaret, at det vilde ikke ske, disse Spørgsmaal vilde blive taget op sammen med den samlede Skattelovsrevision i det kommende Efteraar. Derfor har jeg meget vanskeligt ved at forstaa den saglige Baggrund for, at disse Forslag er blevet fremsat her, og det maatte jo ogsaa være klart, at man ikke kunde

vente, de vilde blive fremmet. I øvrigt maa jeg sige, at det Tidspunkt, de er fremsatte paa, viser, at man heller ikke har ment at kunne faa dem gennemført, thi der er saa meget her at forhandle om, at den tilbageværende Del af denne Samling ikke vilde være tilstrækkelig dertil. Det, man fra Venstres Side krævede, nemlig at vi skulde have Klarhed over den Ejendomsskyldvurdering, som foregik i 1920, er heller ikke naaet, selv om jeg nok ved, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har nogle uofficielle Tal, som han holder sig til. Jeg ser altsaa ikke nogen Grund til at gaa til en Realitetsforhandling nu, men kan ganske slutte mig til de Udtalelser, den højtærede Finansminister har fremført.

Wilmann: Da Forslaget om Grundskyld var til Behandling her i Marts i Fjor, udtalte jeg mig paa mit Partis Vegne meget udførligt derom, og jeg kan i Dag henholde mig til disse Udtalelser. Vor Stilling er den samme nu som da. Vi ser gerne dette Lovforslag blive ophøjet til Lov. Vianerkender Principperne i det som Skattegrundlag. Jeg paaviste i Fjor, at det er et gammelt Standpunkt for Socialdemokratiet. Allerede i 1903, da det store Skattekompleks blev gennemført, gjorde vor Ordfører sig til Talsmand for en Grundværdiskat. Jeg kan derfor udtale min Anerkendelse af, at dette Spørgsmaal bliver holdt levende. Vi hørte nu den højtærede Minister sige, at han ikke ønskede at deltage i Arbejdet paa Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Men det tør dog maaske ikke være uden Betydning for den kommende Skattereform, der skal forelægges i Oktober Maaned, at minde om, at der er noget, der hedder Grundskyld. Og forsaavidt der bliver Anledning dertil, vil vi yde vor Medvirken til Fremme af Arbejdet paa det foreliggende Lovforslag. Der kan være Enkeltheder, som vi ikke kan være helt enige i; men det gjorde jeg allerede opmærksom paa i Fjor og skal derfor ikke komme tilbage dertil.

I Lovforslaget om Ændringer i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten foreslaas der en Forhøjelse af Børnefradraget, saaledes som det ogsaa blev foreslaaet ved de midlertidige Skatteloves Behandling. Da var vi Socialdemokrater fælles med det radikale Venstre om at fremsætte Forslag om disse Ændringer. Jeg vilde have ønsket, at det havde været muligt at gennemføre dem nu, men da den højtærede Finansminister